

15 Mei 1617 kwam het weer tot aanhalingen. Twee schepen geladen met fransche wijnen en varende voor de Rotterdamsche kooplieden Gaudens van Heel, Pieter Foppen van der Meyden e.a. waren ditmaal de slachtoffers. De Rotterdammers contracteerden echter ten slotte met mr. Hugo Muys van Holy, den Dordtschen schout, voor 25 gulden per aangehaald schip, terwijl de schippers, nadat zij de stadsmakelaardij hadden voldaan, konden volstaan met een volger tot Gorkum te nemen, d.w.z. een Dordtschen controleur om toe te zien, dat vóór Gorkum niets uitgeladen werd. Vergezeld van een notaris begaven de schippers zich 23 Mei naar de woning van den tesorier Cornelis Adriaensz. Teresteyn, aan wiens vrouw zij onder protest de boete betaalden en verklaarden te zullen appelleeren. De vrouw antwoordde hierop, „dat zij hoorde ende sach ende partije jegens partije stelde”. Toen ging het naar den plaatsvervangenden schout, kapitein Sybert Wor, om onder gelijk protest ontslag voor hun schepen te verzoeken. In die acht dagen waren de gearresteerden vijfmaal naar Rotterdam geweest om te confereren met hun lastgevers, wier procureur tweemaal voor deze zaak naar Dordt gegaan was en de schippers hadden verder aan een procureur bij het Hof verzocht om daar en desnoods ook voor den Hoogen Raad hun belang tegen schout en tesorier van Dordt waar te nemen. Omdat het voor hen een principieele kwestie gold, bracht ook de regeering van Rotterdam de zaak voor het Hof.

Een gevolg van deze kwestie was verder een vergadering van gedeputeerden van Nijmegen, Arnhem, Rotterdam, Tiel, Zaltbommel, Heusden en Grave op 1 Juli 1617 in Bommel. Voor Rotterdam waren verschenen, Reinier Tromper, burgemeester, Henrick Willemsz. Nobel, vroedschap, mr. Hugo de Groot, pensionaris en Anthonis Willemsz. van der Aa, secretaris der stad. Rotterdam's pensionaris had de leiding. Hij wees er op, dat Dordt ten onrechte stapelrecht eischte op de fransche of andere westersche wijnen, daar deze niet voorkwamen in de ordonnantie van 4 Oct. 1541, waarbij Karel V het stapelrecht opnieuw had geregeld – en beperkt. De Groot drong er vooral op aan, de besprekingen geheim te houden en slechts gezamenlijk met